

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE ADVERTENTIE

Toneelspel in 3 korte bedrijven
voor 6 tot 90-jarigen

door

MARTIN BERGMEIJER

Toneelfonds J. JANSSENS * Antwerpen

1991

(N° 1910)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste 4 tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A. "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

C.I.P. KONINKLIJKE BIBLIOTHEEK ALBERT 1
Bergmeijer, Martin

De advertentie : toneelstuk voor 6- tot 90-jarigen in 3 delen /
Martin Bergmeijer. - Antwerpen : Toneelfonds J. Janssens, 1991.-
20p. ; 30 cm.

ISBN 90-385-0094-7 : 113 BEF.

Doelgroep : Toneelverenigingen

NUGI 302

Wettelijk Depot D/1991/220/29

ISBN 90-385-0094-7

© 1991 Toneelfonds J. Janssens/Martin Bergmeijer

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES (1 D - 3 H)

Daan, een jongen van ongeveer 9 jaar

Tine, moeder van Daan

Thijs Moerman, opa

Frits van Vuren

1e DEEL

(Huiskamer-keuken, waarin een ruwgetimmerd kraaienest omhoogsteekt, met diverse attributen aangekleed. Een scheepskist staat eronder. Vlak daarnaast een werktafel waarop scheepsmodellen gebouwd worden en staan. Ook op tafel een oude typemachine waarbij papieren, boeken, e.d. liggen. In het andere deel van de kamer in ieder geval een eenvoudige tafel met daarop beeldscherm, komputer en printer. Tine (moeder) zit achter het beeldscherm en tikt teksten over. Zo nu en dan laat ze de printer werken. Opa loopt van zijn typemachine met enige papieren naar 't kraaienest, klimt erin en begint te lezen)

OPA: Eens kijken of het een beetje klopt. *(schikt de papieren)* Eigenlijk heb ik toch veel meegemaakt.

MOEDER: Meegemaakt?!?!?! Nou, dan kan ik ook wel een boek gaan schrijven.

OPA: Jij een boek?? Dan weet ik wel een titel voor je: Het Grote Geheim... Misschien kom ik het dan toch nog eens te weten. Trouwens, Daan zal zich ook wel eens afvragen wie...

TINE: *(zonder op te kijken)* Wil je erover ophouden. Het is volkomen onbelangrijk op dit moment en Daan kan elk ogenblik thuiskomen.

OPA: Ho, ho, word maar niet kwaad. Laat ook maar... we zullen het er wel nooit over eens worden. Hou jij je maar bij je gewone werk.
(leest/mompelt/zegt/oeft/draagt voor uit eigen werk)

Heel lang geleden, het moet rond het jaar 1920 zijn geweest, voer ik op een groot schip mee als scheepsjongen. Toen al wilde ik kapitein worden en avonturen beleven.

TINE: Vader!!! Hou toch eens op met al die fantastische verhalen van je. Zo direkt ga je er zelf nog in geloven.

OPA: Ach, wat is waarheid en wat leugen?

Voor mij zijn ze waar, Tine en voor Daan ook. Da's 't belangrijkste.

(vervolgt) Door een hevige storm was het schip op een eiland gestrand. We zaten muurvast.

Het kon geen kant meer uit.

TINE: Dat gevoel heb ik ook wel eens.

DAAN: *(komt binnen. Zegt niets, hangt jack en sporttas op aan en pakt een paraplu van de kapstok. Zowel moeder als opa hebben niet in de gaten, dat Daan binnen is)*

TINE: Weet je wat het met u is, vader, u ontvlucht al jaren...

OPA: *(expres hard)* Na veel spannende uren ging de storm uiteindelijk liggen... nee... *(verbetert met potlood)* ... was de storm eindelijk uitgeraasd. Ik nam mijn verrekijker en tuurde vanaf de railing over het verlaten eiland. Opeens werd mijn aandacht getrokken door iets op het strand wat ik niet thuis kon brengen. Ik besloot er naar toe te gaan. Stiekem, want de kapitein mocht het niet merken, daalde ik langs een touw naar beneden... en...

TINE: Dit verhaal komt me weer zeer bekend voor. Denk je niet, dat Daan ook wel eens wat anders wil horen.

DAAN: *(sluipt tijdens het verhaal ongemerkt in de richting van het kraaienest. Hanteert paraplu als degen)*

OPA: Ik liep door het ondiepe water naar het onbekende voorwerp. Opeens zag ik tussen de bomen achter het strand een schim bewegen. Ik liet me plat op mijn buik vallen en kroop over het strand verder. Hoewel ik niet bang uitgevallen ben, bonsde het hart in mijn keel. Nog een paar meter en ik zou de bomen bereikt hebben... behoedzaam kroop ik overeind... op alles voorbereid. Ik zag niets verdachts meer bewegen... Plotseling hoorde ik...

DAAN: *(opspringend met zwaard)* JE GELD OF JE LEVEN!!!

TINE: *(schrikt en gilt, kijkt)* Daan, wat laat je...

OPA: *(springt van het kraaienest, pakt één van de verschillende zelfgesneden wandelstokken, die aan het kraaienest hangen)*

Dat had je gedacht, mannetje; opa's laten zich niet zo gemakkelijk door zeerovers afschrikken.

(schijngevecht; rennen elkaar achterna om de tafel, waaraan moeder zit. Moeder speelt het spel mee. Ze klimt op haar stoel, gilletjes slakend, lachend, "Help"-roepend, e.d.)

Wappert met een harmonikareeks computeruitdraaien, die ze van tafel grist en gaat op tafel staan)

Daan en opa houden een schijngevecht voor moeder langs, waarbij ze in het papier steken)

OPA: Je laatste uur is geslagen, boef.

DAAN: Ik denk er niet aan, enteren dat schip.

(Hij springt op moeders stoel en steekt het papier omhoog)

TINE: Zo is 't mooi. Stop! Stoppen zeg ik jullie. Vader... Daan. Hou d'r mee op nu. Hou op zeg ik. Jullie weten nooit van ophouden. 't Is elke dag weer wat anders met jullie. *(stapt van de tafel op de stoel op de grond)*

OPA: Ach, het is toch maar een grapje. Ben jij nooit jong geweest. Dat jong heeft 't zonder vader toch al zo moeilijk. *(hangt zijn stok weer op. Daan zet paraplu neer)*

TINE: *(heftig)*

Die jongen heeft het niks moeilijker dan wie dan ook. Zonder vader word je ook groot. Daan, ruim die spullen eens op. U was vroeger anders ook weinig thuis. En voorzover ik weet zat u dan niet altijd op een schip. *(Opa wil reageren)* Nee, laat alsjeblieft zitten, vader. Wat ik je wel voor de zoveelste keer wil verzoeken is of je die jongen niet steeds weer zijn kop op hol brengt met al die zogenaamde avonturen van je.

De werkelijkheid ziet er heel anders uit. Elke dag die spelletjes.

Daan, hier is je thee! *(schenkt 3 koppen thee in)*

DAAN: Thee.. ?? Rum zal je bedoelen. *(Hij loopt met de 2 kommen thee naar de werktafel van opa)*

OPA: Dat zou ik denken! Zeerovers...

TINE: ... drinken gewoon hun thee.

OPA: *(Tegen Daan)* Toen ik als jongmaatje van 10 voor 't eerst het zeegat uitvoer, dronk ik al rum.

(pakt glazen vanaf 't kraaiennest)

Daan, ... hier...

(schenkt voorzichtig de thee in het glas; Daan doet hem na. Tine loopt ongemerkt achter hun langs en prikt opa met de paraplu in zijn achterste. Hij houdt de thee nauwelijks overeind)

TINE: Vader, wie is hier eigenlijk de moeder?

OPA: Tine, hou toch stil, er kan maar één kapitein op het schip zijn. Proost.

TINE: Dat wou ik maar zeggen. Ik dus en dus is het THEE. *(loopt terug)*

DAAN: Proost... *(ze nemen een slok)*

TINE: Hoe was het op school, Daan? Had je je geschiedenis goed geleerd?

DAAN: Ja, ik wist er veel van, zei de meester. Teveel zelfs, zei hij. Hij beweerde dat Michiel de Ruyter geen zweetvoeten had, opa. En wat